

Előfizetési árak:

Egész évre	12	frt.
Élve	6	"
Negyedévre	3	"
Egy órára	1	"
— Egyes szám 4 kr. —		

Kiadóhivatal:

Plitz Fer. Pál könyvnyomdája
Nagybecskerek, Uri-utca 276. sz.,
hová az előfizetések és a lap
szétküldésére vonatkozó felszo-
lamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagy-Becskerek.
Zápolya-utca 1-ső szám
hová a lap szellemi részét illető
minden közlemény intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogadtatnak el.
Azonkívül az összes hirdetési
irodákban.

Megjelenik mindennap.
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

A tanácskozás vége.

Nagy-Becskerek, június 22.

Immár a nemzet osztatlan figyelme közt folytatott tanácskozásokat befejezték a delegációk. Különösen az utolsó napok eseményei voltak magasatosak, a mikor nyilvánvalóvá lett, hogy a magasabb katonai körök tisztelték a nemzet aspirációit, megtartják a törvényt, s megbüntetik kérelhetlenül azt, a ki merészelne ellene véteni.

Immár alakilag is befejezték tanácskozásait a delegációk s így végleges ítéletet lehet mondani e testület idei működéséről. Az ítélet érdem szerint teljesen kedvező: úgy a magyar, mint az osztrák delegáció túlnyomó többségében épp oly hazafiasan loyális, mint államférfias, felvilágosodott és finomérzésű testületnek bizonyult. Ha szavazataikat nemcsak a forma, hanem a tartalom szerint is akarjuk mérlegelni, akkor a következő eredményhez jutunk: külpolitikánk nem szűnik meg a hármasszövetséget azon megváltoztathatatlan és minden áron fentartandó alapnak tekinteni, a melyen erősen megállva, a többi hatalmakhoz való viszonyát rendezzi az osztrák-magyar monarchia.

A szerződés Német- és Olaszországgal nem akadályozhat bennünket, hogy Oroszországgal, a míg ez a status quo tiszteletben tartja, a lehető legbarátságosabb viszonyban éljünk, esetleg azt is jóakarattal nézzük, ha állását Ázsiában erősíti és kiterjeszti, föltéve, hogy ez a kiterjesztés Törökország életbevágó érdekkörébe nem nyúl rombolólag. Abban sem akadályozhat bennünket a szerződés, hogy Franciaország iránt őszinte rokonszenvet érezzünk s irigység és nyugtalankodás nélkül nézzük, ha benn erősödik, intézményeit állandósítja, erejét s virágzását emeli Európán kívüli területeken birtokát kiterjeszti.

És ha úgy esnék, hogy akad mód,

a melylyel német szövetségünk és a nemes francia nemzet közt őszinte kibékülést lehetne létesíteni, monarchiánk szíves örömmel mozdítaná elő az eszményi művét a világbékének. Keleti politikánk pedig változatlan marad az eddigi és azonos Nagybritanniával: az ottomán birodalom fentartása és a kisebb Balkán államok szabad, önálló fejlődésének előmozdítása.

Katonai tekintetben a delegáció a közös hadsereg egységének szigorú fentartását akarja, de e mellett akarja az egységes szervezet egyes alkatrészei nemzeti érzelmének és egyediségének tiszteletben tartását, a két honvédhadsereg következetes erősítését, a védképesség állandó fejlesztését az eddigi módszer szerint addig, a hol a nec plus ultra magától bekövetkezik vagy a hatalmak megegyeznek a kölcsönös lefegyverzésben.

Néhány magyar lap csodálkozik azon, hogy Wekerle miniszterelnök és báró Fejérváry nem szólaltak föl a delegáció vitáiban. Pedig ezen nincs mit csodálni: ha oly dolgokkal állnak elő, — az ellenzék néhányszor tette, — melyek nem a delegációk elé valók, hanem a parlamentbe, hallgattak a vezető államférfiak, mert lelkiismeretesen tisztelik az illetékességi köröket; ha messzemenő aspirációk merültek föl, ott maguk a delegátusok önkényt kijelölték a helyes utat és a miniszterek fel voltak mentve a korrigáló mester szerepe alól. Az ellenzék dühös, mert a legkisebb ügy sem fordult elő, hogy more consueto panaszkodhassék Fejérváry tábornok ellen, sőt határozottan dicsérnie kell őt. Ez az egykor oly igen gyűlölt miniszter kezd a legnagyobb zavar tárgya lenni az ellenzékre. Már nem akar tenni semmit, de semmit, a mi nem tetszik, sőt mind népszerűbb lesz és e mellett teljes mérvben megtartja a korona és az udvar kegyét is. Borzasztó!

A pápa a szocializmusról. A pápát nagyon aggasztja a szociáldemokraták győzelme a németországi választásoknál. Környezete előtt így nyilatkozott: A szocializmus egy hatalmas ár, a mely lassan-lassan az egész világot el fogja árasztani, szükséges tehát, hogy az általános jólét érdekében a legvégsőig harc indíttassék ellene. Gonosz dolog az, a melyet ha jó eleve ki nem irtanak, mindenütt tenyészni fog.

Bismarck a német partikulárizmusról. Bismarck herceget körülbelül 2300 mecklenburgi kereste föl a mult vasárnap friedrichsruhei magányában. Szószólójuk üdvözöl szavaira Bismarck hosszan válaszolt és érintve a választásokat, utalt a nehézségekre, a melyekkel a német egység megalkotása járt s aztán így folytatta: Mi németek már természetünkkel fogva szorosabban ragaszkodunk tűzhelyünkhez, mint a hazához, már azért is, mert századok kedvezőtlen viszonyai elnyomták a nagyobb általánosság és a szoros összetartás érzetét. Azoknak az időknek a partikulárizmusa van még a vérünkben. Az én tapasztalataim szerint mindig az udvari és állami tisztviselők köréből indult ki a közös érdekek elleni harc, a mi még ma is érvényesül. Magam is azt tartom, hogy nagy dőreség volna bárkitől is, ha szűkebb hazájáról lemondana; a mecklenburgiak maradjanak mecklenburgiak és nagyhercegük legyen ur az országban, de a birodalomhoz való viszonyainak nem szabad miattuk szenvedni. Az egységre való törekvés talán a teoretikusoknak és más nemzeteknek használhat, de a germán jellemre nézve nem tartom praktikusnak. Veszdelmes volna az otthon és a haza iránti szeretetet megingatni; hát Olaszország és Anglia, a hol megvan a szoros egység, boldogabbak, mint mi vagyunk? Nem volnának-e sokkal jobban megelégedve, ha több központjuk volna? A partikulárizmusra nekünk németeknek nagy a hajlandóságunk. A németnek szorosabb kötelekekre van szüksége s ha a földrajzi partikulárizmusa elveszett, megszerzi a pártok partikulárizmusát. Nagy betegség ez, a miben sz uveidünk, mert pártjaink partikulárizmusa sokkal nagyobb ellensége a birodalmi eszmének, mint Szászország és Bajorország valaha voltak. Nem tudom, sikerülni fog-e ezt a betegséget újabb választással leküzdeni és a pártszellemet, terület, dinasztikát és helységeket szerint klasszifikálni. A pártok felté-

A „TORONTÁL” TÁRCZAJA.

A puskaporos toronynál.

(Téli történet.)

A puskaporos toronyhoz a negyedik kompániától vezényelték az őrséget. Káplár ur Kovács volt a felvezető. A fiuk fényesen, glanczosan, de a hidegtől dideregye várták a kaszárnya folyosóján a káplárt. Évődött velük az egyik-másik otthonmaradott:

— No testvér, mire a platzra értek, a pangánéd is bele fagy a tokjába!

Czudar, hideg idő volt tényleg.

Az udvaron ölnyi magasságban feküdt a hó. Ha az egyik nap kihordták, a másik napon csak ugyanannyi jött a helyébe. Az ég szitáján keresztül szakványban hullott; az egész utászabtheilung lapátjával se lehetett volna felfogni.

Négy nap óta változatlanul hideg volt az idő; a poszton állott bakák félig megfagyva kerültek vissza a várta szobába; üzün esett nekik még a prófunt évés is dinst után.

Káplár ur Kovács műértő szemekkel nézte végig a fiait; Infanterist Jánira ráfordmedt:

— Mi a nyavalya ütött kendbe, hogy olyan az ábrázatja, mint a kimosott bródszak?! Infanterist Jáni bakkancsának a két sarka egybe koppant:

— Jelentem alássan, káplár ur, beteg vagyok; nem aludtam az éjjel.

— A nyavalyáját — mormogott káplár ur Kovács — ne ispitáskodjék azért kend, mert még elviszik majd a káderbe tintanyalónak.

Az öt szem ember kivonult a kaszárnyából; lépteik alatt csikorgott a hó; a szél — metsző, éles, mint a borotva — az arczukba csapkodott. egyenetlen mozgásban haladtak előre. Káplár ur Kovács feltúrte köpenyegje gallérját; két fülét mélyen behuzta a komisz posztó közé;

jussa volt hozzá, sarzsinak szabad. A város lassan-lassan elmaradt mögöttük. Künn a határban nyoma veszett mindennek; csak az utszéi fák mutatták a direkciót a puskaporos torony felé. A szürke, ködös levegőben a csókák keringtek; alig, hogy libbentették a szárnyukat a tollaikat berzengető széltől.

— A nyavalyáját! — rivalgott káplár ur Kovács, meg ne álljon közületek gyerekek egyik se, mert csonttá fagyva megy a menyország kapujáig!

Infanterist Jáni már alig birta a lábait. Sűrűn tekintgetett vissza az elhagyott város felé; mit se látott belőle; az az alakatlan nagy szürkeség mindent elburkolt a szemei elől. Fájdalmas érzés nyilallott a szívébe; valakit, aki neki édes, aki neki drága, ott hagyotta város egyik kis házikójában. Vajj! viszontláthatja-e valaha?!

Infanterist Jáninak ezt az édes, ezt a drága valakijét már tegnap óta halatták. Ott töltötte nála az egész éjjelt, hogy felfogja minden egy sóhaját s kéri tekintetere figyelemre.

Reszketve, alig hallhatóan nyögte Balla Maris:

— Érzem a halálom. Én már nem nézhetek a szemébe, nem csókolhatom le a gügyögő száját, nem simithatom meg a kedves, hamvas arczát. Reád hagyom örökül, Józsi: gondolj reá, vegyed pártfogásodba, akinek én az életem árán adok életet.

Infanterist Jáni már szólani sem tudott, csak a szemeit törülgette, csak az ajkait harapdálta.

Kora reggelen alig hogy szürkült még, lopva surrant vissza a kaszárnyába, hogy maródit jelentsen s itthon maradhasson.

Az öreg ezredorvos ránczba szedte a homlokát s károgott.

— Bolondítani akarsz, hékám? kutya bajod mint a szentesi halottnak! Mediczina kellene? kötel a nyakadra, nem más! Hát ki menjen szol-

gálatra helyetted, te vasgyuró? talán valamelyik heptikus? Rukkolni, ein czvej — mars! — Kerl, du elendige! . . .

Hiába, az ezredorvos uraknak sincsen jó szívük!

Ment szegény Jáni Jóska kinosan, keservesen, hogy szolgálatot tegyen a puskaporos toronynál. A reglama nem ismeri a szívbéli indulatokat; beféhl az beféhl még őbester előtt is.

A régi őrséget fölvaltották. Vaczogott a hidegtől mindegyik s csunya hangon szidták, káromolták az időt. A kormos képű Szakáts Franczi úgy ordított, mintha nyuznák s panasolta, hogy oda van az ékessége, töbül elfagyott a füle.

Infanterist Jáni a pricscsre dőlt. Mondhat tak miatta, amit csak akartak, nem érdekelte semmi. A lelke ott járt annál a szenvedő, beteg leánynál. Annak a könyveborult két szemét látta, annak a kinos nyögéseit hallotta. Ha ott lehetne, meggyógyulna a leány, érezte tudta. De így! . . .

— Ej idején került rá a szolgálat. Már aludt a pricscsen; erősen rázta, öklözte az egyik baka.

— Kelj föl, slóf, mondta neki. Nem sokáig tart, csak két kurta óráig; de addig is saikrát hányhat a hidegtől a szemed.

Infanterist Jáni megtapogatta a tölténytáskájában az élesek; ott feküdtek azok a tárb poszton, békességesen egymáshoz simulva. A poszton megállt. Bele bámult a végtelenségbe s erősen magához szoritotta jobb karjával a puskája agyát.

A szél sivitott, — mintha csak a generalmarsot fujná — s csapkodta a havat.

Erős öleléssel szoritgatta a zuzos, dermedt fákát s bent az őrszobában aludtak a bakák. Káplár Kovács is lehunyta a szemeit. Hiszen a kutya se bántja ezt a rongy puskaporos toronyt; ilyen czudar időben ide nem szagol az inspekciós tiszt!

kenysége rákfené országunk testén. A német birodalom az intelligencia összességére és arra a bizalomra van utalva, a melyet a miniszterium és parlament közösen teremt, és ha az értelmiség és a bizalom az egyik részről, például a miniszterium részéről nincs meg, a másik részről kell fedezni a minisztérium és a népképviselő tevékenységének kell sorompóba lépnie. De ha a népképviselő irányában nincs meg a bizalmunk, akkor az államhadjó kormányosainak kell erősebben megragadni a rudat, közösen kell egymást kiegészíteniök a haza és az otthon iránt való szeretet ápolása végett. E tekintetben mind a két részről vétkesnek.

HIREK.

— **Felső torontáli ármentesítő társulat.** Ezen társulat f. hó 20-án kedden Rónay Jenő elnök elnöke alatt választmányi ülést tartott, melyen a következő tárgyak nyertek elintéztet. 1. Malina Gyula főmérnök egészsége helyreállítása végett hat heti szabadságot kap. Az igazgatói teendőket távolléte alatt Telecsky Risztó alelnök látja el. A főmérnöki teendők ellátására különleges intézkedés nem történik, miután a főmérnök folytonos érintkezésben marad a társulattal. 2. Az igazgatói fegyelmi ügyében a választmány a földmívelésügyi miniszterhez felebezett, kérve a határozat megváltoztatásával vagy hivatalvesztésre ítélni, vagy büntetéképen nyugdíjaztatását elrendelni (l. fegyelmi ügy.) 3. Bemutatták a társulati új alapszabályok. 4. Megválasztott egy bizottság a kisajátításokat megelőző egyezségek közvetítésére. 5. Tudomásul vétetett, hogy az elnök az ideiglenes személyzet illetményeit július elsejével beszünteti, s az ideiglenes személyzet egészen új alapon fog szervezteni. 6. A kataszteri nyilvántartás, a járulékok kivetése és nyilvántartása tekintetében egy újabb, a teendőket tetemesen megkevesebítő módot fogadtatott el és a valóban célirányosnak mutakozó javaslat készítője, Vágócs társulati alkalmazottnak 200 frt szavaztatott meg. Több folyó ügy elintézése után elnök az ülést berekeszti.

— **A muzslyai telep.** A földmívelési miniszternek a jászágazgatóhoz intézett leírata értelmében a felső-muzslyai telepítvények 3 holdal és 400 öllel kibővítettnek. Azonkívül a lelkész kap még 10 holdat (eddig 30 volt) oly kötelezettséggel azonban, hogy nemcsak a lelkesíti teendőket, de a hitoktatást is köteles a telepen elvégezni.

— **Fegyelmi ügy.** A f. t. a. t. igazgatójának fegyelmi ügyében nem kevesebb, mint három felebbezés érkezett be. Egy az igazgatótól, egy a választmánytól és egy a társulat mellé kirendelt miniszteri megbízott részéről. Most már csakugyan kivancsiak vagyunk, mikor csendesednek le ezen odíózus ügy felkorbácsolt hullámai.

— **Vizállások a Tisza-völgyében.** A nagybecskereki tiszaszabályozási társulat ma a következő jelentést adta ki: Tisza Csongrádnál 580 cm. 0 felett, hőfok 18 C., időjárás

Infanterist Jáni hallotta a szobából jövő egyhangú hortyogást; benézett az ajtón, az apró vaskályhában már hamvadófényben volt a tűz. Aztán egyszerre, mintha csak a szívébe markolt volna valaki, megtántorodott. Mondhatatlanul kínos érzés sajgatta minden idegét.

Ez a perc!

Ah, talán éppen ebben a percben hagyta el szegény Balla Marist az ő könnyen hívó, galambszelid lelke.

Infanterist Jáni odatámasztotta a puskáját az ajtófélfához s megindult.

Itt hagyja a helyét, nem tud maradni, a halála lesz, ha itt marad. Csak egy pillanatra láthassa még Balla Marist, csak elmondhassa neki, hogy gondját viseli, hogy apja marad annak a kis ártatlan porontynak s könnyebbnek tudja aztán a sorsát, bármit mért is reá az Isten.

Nekivágott a hónak, a viharak. Már az utolsó fákat se látta, melyek megmutatnák neki a direkciót a város felé: nem látott semmit, csak a szívének a biztató szavát hallotta, hogy: előre, tovább!

Egyszer aztán már azt se hallotta; zsidóbadtság fogta el, megbénuult az ereje egészen s ott a vámsorompó közelében csak elbukott a hóba. Mozdulni sem tudott aztán belőle; olyan jó, olyan édes volt az a hideg párna!

Káplár ur Kovácsot kínos álmok zavarták. Infanterist Jánit látta, hogy szuronyok között viszik a brigádba. A szegény gyerekek olyan könyves volt a szeme, olyan halavány volt az arca.

Káplár ur Kovács felébrédt; oda szolt a priescsről az asztalnál bóbiskáló bakához:

— A nyavalyáját! hallja kend, nézze meg a posztot: még bizony elaludt.

S infanterist Jáni tényleg elaludt; de nem a posztján, hanem ott a vámsorompónál a hóbuczka tetején. Ott aludt, csendesesen aludt s alzik ezután már örökké!

... Bent a városban, a város egyik kis házában pedig nagy hangon sirt fel egy parányi újszülött, s az édes anyja édes gyönyörrel, boldogan mosolygott rá.

felhős, a vizállapot zavaros. Szegednél 645 cm. 0 felett, hőfok 18 C., időjárás derült, a vizállapot igen zavaros. Török-Becsénél 512 cm. 0 felett, hőmérséklet 18 C., időjárás felhős, a vizállapot nagyon zavaros.

— **A cselédek illetőségi ügye.** Ahhoz a vitához, mely lapunk hasábjain e kérdés felett folyik, vettük ma a következő levelet:

T. szerkesztő ur!

Kocsis úrményházi kollégám penditette meg ezt az illetőségi kérdést, még pedig helyesen — tisztázni kell a nézeteket — habár ez esetben nézetről alig lehet szó, pozitív törvény és rendeletekkel szemben az eddigi fejtegetések a valóságnak teljesen nem felelnek meg és a kérdéshez szótollt kollégáim ezzel a kérdéssel úgy látszik nincsen teljesen tisztába — meglehet magam sem.

Szerintem a vonatkozó törvény, miniszteri rendelet szerint úgy áll a dolog, hogy gazdai hatalom alatt álló cseléd önjogulag illetőséget csak következő esetben kereshet és pedig: az 1886. évi XXII. t. cz. 10. §-a értelmében gazdai hatalom alatt álló cseléd csak akkor szerezhet önjogulag illetőséget, ha az az adóajlstromokban névszerint meg van nevezve, nem pedig, ha szolgálatadó gazdája fizeti helyette az adót, községi pótdadót stb., lásd belügyminiszteri rendelet 75192/889.

A dolog ilyen állása után mi sem bizonyosabb annál, hogy az ily nomádszerű cseléd bár hány évig tartózkodjék is egy helyen vagy uradalomban, mindvégig megtartja eredeti örökösöt illetőséget és azt követik törvényes leszármazás, még az esetben is ha nagykorúságuk után önjogulag valahol máshol illetőséget nem szereztek. Végh Károly, nyug. közs. jegyző.

— **Megfenyegetett rendőr.** Egyik szomszédos közsegenben a rendőrbiro tegnap egy agyonvert macskát talált az udvarán, a melynek a nyakára ez a felirat volt ráakasztva: „Vigyázz mert te is így jársz!” — Valami gézengúz dobhatta be, a kinek aligha tetszett a rendőrbiro szigora.

— **A boszorkányok hazája.** Hogy hol a boszorkányok hazája, ezt tudós könyvek sokaig fejtegettek abban az időben, amikor még hitték, hogy boszorkányok vannak. Másfél századnak kellett elmúlni, hogy kiderüljön, miszerint a boszorkányok hazája nincsen sehol másutt mint — Titelen. Ott ugyanis ártezi kutat furnak s mikor a furó már több mint 100 méternyire kórt a föld gyomrában, egyszerre csak — oh! irgalom atyja ne hagyj el! — füst, kénköszag és láng csapott fel viz helyett. Nosza nem kellett több a titeli vénasszonyoknak. Kisütöttek, hogy nem lehet az másként, mint hogy ott van a boszorkányok hazája. Élelmes zsidó aztán a ponyvára juttatta ezt a históriát s ma már sokfelé olvassák azt a borzadalmas verszetét, amely így kezdődik:

A titeli hegyek alatt,
Belzebub forrása fakadt,
Kénzag, füst gomolyog elő,
Nyomába tűz — mint a felhő!
Boszorkányok hazája ez
Billog Sára tanyája ez!

Rettenetes? Nem elég meleg van máris?

— **Hurbán mulat.** A szegedi államfogházban hűsölő tót proféta, Hurbán Szvetozár jól megérdemelt fogságát ugyancsak igekeznek az elbolondított hívek mentől kellemesebbé tenni. A derék férfiú részére, a ki a részabott egy esztendőből innen-onnan 4 hónapot kitöltött már, minduntalan hoz valami kellemes meglepetést a posta vagy a vasut: egy-egy öl pecsétet levelet, egy kis finom elemőzsiát, kedvetkerítő borocskát, a mi különösen elviselhetőbbé teszi a zárt állapotot. Hogy mennyire igekeznek a hívek a martir kedvébe járni, kitűnik a most érkezett küldeményből is, a legfinomabb pilseni sörből és pompás bort küldtek neki. Persze, hát a mártir proféta csak nem ihatik közönséges sört és bort. A szállítmány, mely Hurbán részére érkezett, feltűnt a vámhivatalban. Az egyik ládában sör volt, még pedig 1842-ben dugaszolt pilseni sör. A másik ládán a benne rejtett valami minemőségét illetőleg ez volt jegyezve: Befőtt gyümölcs. A vándorok orra azonban elég gyakorlott, hogy a jó bor szagát megszimatozzák a burkolaton keresztül is. Hamarosan véleményt mondtak, hogy ennek a befőttnek nagyon jó óbor illata van. Fölbontották hát a ládát és a befőtt csakugyan átváltozott benne finom borra. Ezért a ravasz csempészeti kísérletért aztán rászabták a birságot Hurbán Szvetozárra 4 frt 20 krban. Ime, kiált majd föl a tótok apostola, hát ez a magyar igazság, még csempészni se lehet a híveknek.

— **Eljegyzés.** A felsőtorontáli ármentesítő társulat penztarosa Lombay Imre eljegyezte Hauptvogel Lujza kisasszonyt Aradról, kit városunk társaskörei is előnyösen ismernek.

— **Pancsova a közoktatásért.** Pancsova város legutóbb tartott közgyűlésén, a tanítók fizetését 500 frtról 800 frtra felemelte, de azzal a kikötéssel, hogy a tanítók e fizetés mellett kötelezve lesznek a városi ipariskolákban díj nélkül tanítani. Ugyanazon a közgyűlésen tárgyalták a vallás- és közoktatásügyi miniszternek a polgári iskola új épülete számára megfelelő telek átadása ügyében a város közönségéhez intézett leiratát. A közgyűlés elhatározta, hogy a polgári iskola javára örök időkre átadja a jelenlegi kisededő telket, a rajta levő épületekkel együtt s így az építkezés alkalmasint még a folyó évben kezdetét veszi.

— **Hirtelen halál.** Nagy-Kikindán Trifunácz Novák birtokos nejet a gőzfürdőben szélhűdés érte, úgy hogy a gyorsan alkalmazott orvosi segély daczara meghalt. Tegnap helyezték örök nyugalomra.

— **Gyilkosság mámoros állapotban.** Aradon tegnapelőtt gyilkosság történt. Egy fiatal gazdalegény ölte meg az öreg Császár Ferencz napszámot, akinek leányával szerelmi viszonyt folytatott. A gazdalegény, Tóth József este meg együtt iddogált szeretőjének apjával a korcsmában s a legjobb egyetértésben voltak, mikor az öreg Császár hazament lefeküdni, Tóth pedig tovább is a korcsmában maradt. Ejjékor azonban Tóth Józsefnek kedve támadt, hogy meglátogassa kedvesét s nyomban el is indult a napszamos kunyhóhoz, ahol mámorosan, larmával kezdte döngetni az ajtót. Császár eleinte a szobából próbálta csitítani, később kiment hozzá, hogy tavezásra bírja. De alig lépett ki az ajtón, a mámoros legény kirantotta keset és azzal oly súlyos sebeket ejtett rajta, hogy az meg az éjjel meghalt. A gyilkost elfogták.

— **Szerelmi dráma.** Régi történet, csak a nevek újak. Szinte blankettet lehetne csináltatni, mint a hivatalokban szokás. Szerettek egymást persze kimondhatatlanul, de a bolondos sors csak a vigjátékokban kedvez a szerelmeseknek, az életben sokszor utjukat állja, így történt Wiedermann József és Tóth Ilonka szerelmi történetében is. A férfi 18, a leány 17 éves volt, és így persze nehezen ment volna a házasságuk. Seba, hogy az élet nem lehet vigjáték, legyen belőle tragoedia. Elhatározták, hogy öngyilkosok lesznek s a fiu kétszer a leányra lőtt, azután maga ellen fordította a fegyvert. A szegedi kórházban mindakettő a halálal vívódik.

— **A Pesti Hirlapot** ma széles Magyarországon úgy ismerik, mint a szó igaz értelmében vett szabadelvűség kitarató, elvű hazecsapat. Amit az ugynevezett egyházipolitikai kérdések fölmerülése óta, napról-napra módjában volt meggyőzőleg bizonyítani. A Pesti Hirlap vezércikkjeit — ebben a szabadelvű szellemben — továbbra is Beksics Gusztáv, Busbach Péter, Borostyáni Nándor és Kenedi Géza fogják írni. S remélhető, hogy a jövő negyedben már Pulszky Ferencz nagynevű tudós is újra megkezdheti publicisztikai tevékenységét. A Pesti Hirlap tárczáiró munkatársai: Jókai Mór, Mikszáth Kálmán, Kozma Andor, Bárony István, Murai Károly, Kóbor Tamás, Morgenstern Gusztáv, Quintus stb. elég garanciát nyújtanak, hogy e lap tárczarovata mindig válogatott és kitűnő olvasmányt fog nyújtani. — A Pesti Hirlapban jelennek meg állandóan dr. Gutius humorisztikus törvénytársi karcolatai, melyek a lap egyik fő zónerjét képezik. A Pesti Hirlap régi kitűnő munkatársa, Eötös Károly már legközelebb egész tárczasorozat közlését kezdi meg „Jókai“ ősei cím alatt. Ugyancsak a Pesti Hirlap fogja közölni Jókai Mór jubiláris költői művét, melynek a lap nagynevű munkatársa „Levente“ címet ad, s mely — saját szavai szerint — büszkeségét fogja képezni. Még e hóban vagy a jövő negyedév elején közli a Pesti Hirlap Mikszáth Kálmán novelláját is, melynek elkészítésében őt betegeskedése eddig meggátolta. — **Mutatvány számok** a egy levelezőlapon nyilvánított óhajra egy hétig ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal (Budapest, V., nádor-utca 7.) — A Pesti Hirlapelfizetési ára egy óra 1 frt 20 kr., 3 óra 3 frt 50 kr., félévre 7 frt

— **Új személy és podgyász díjszabás** életbeléptetése a békésvármegyei h. é. vasuton. A m. kir. államvasutak igazgatóságától vett értesülés szerint a békésvármegyei h. é. vasuton f. évi július hó 1-én zónarendszerű új személy és podgyászdíjszabás lép életbe, mely által a menetdíjak általánosan leszállíttatnak. Ezen díjszabás a m. kir. államvasutak díjszabási osztályában 10 krajczárért kapható. Budapesten, 1893. június hó 19-én. Az igazgatóság.

Irodalom és művészet.

* A Fővárosi Lapok-ból immár a 30 ik évfolyamnak teljes első felévi része fekszik előttünk. Valóban e lap méltó előkelő multjához, nagy tekintélyéhez, sőt a lefolyt felévben még fokozott mértékben töltötte be azt a kiváló szerepet, melyre a hazai szépirodalomban és sajtóban hivatva van. Elsőrangú írók támogatták a mintaszerűen szervezett belső szerkesztőségi apparátust. Nagybecsű eredeti és fordított elbeszélések alapos tudással, sok szellemes és elegáns tollal megírt első cikkek, a kisebb novellisztikus dolgozatok minden válfaja, a hölgyvilágot közvetlenül érdeklő dolgozatok, a társadalom különböző rétegeinek érdek- és eszmekörébe vágó cikkek, vidámak és tanulságosak, szebbnél-szebb költemények, külföldi eredeti levelezések, a Fővárosi Lapok Vasárnapjának változatos és illusztrációkkal kísért cikkei, friss és gazdag hírvirágok: ez az immár harmincz éves Fővárosi Lapok. A Fővárosi Lapok előfizetési ára: 1 óra 1 frt 40 kr, egy negyed évre 4 frt. Megrendelő cím: Fővárosi Lapok kiadóhivatala Budapest, Ferenciektere 3.

* A községi bíráskodást, tudvaleg az 1877-diki törvényhozás sem bírta kellően szabályozni, úgy, hogy ez ügyben ma is a legnagyobb zavar uralkodik. Célzerű volt tehát oly könyvet szerkeszteni, mely a törvényen átvonuló homályt a kuria döntvényei és egyes miniszteri rendeletek alapján lehetőleg felvilágosítja és így a községi bíráskodás menetét, ügykörét, egész eljárását a nagy közönség előtt érthetővé teszi. Kassay Adolf imént megjelent „Községi bíráskodás” cz. műve teljesen meg is felel e célnak; szabatosan és világosan mondja el mindazt, a mi a tárgy körébe vág, és ezért jó lélekkel ajánlhatjuk. Ára csak 60 kr.; megjelent a Lampel R. (Wodianer F. és fiai) czégnél. Budapest, Andrassy-ut 21. sz. a.

* Magyar Livius-kiadás. Az a gyűjtemény, melyvel a Lampel-féle kiadóczég az iskoláinkban még egyre kísértő német klasszikus-kiadásokat akarja kiszorítani, örvendetesen halad és nyomról nyomra tért hódít. Így Livius „Ab urbe condita”-jának XXI. és XXII. könyve, melyet Iványi István és Wébel János bő magyarázatokkal kísérték, már második kiadásban jelenik meg e derék vállalatban, melyet újra is ajánlunk a szakkörök figyelmébe. Az említett kötet 15 ivre terjed és ára csak 1 frt.

* „Számítási Példatár Megfejtésekkel.” I. r. Ily című segédkönyvet szerkesztettek Schmidt Antal és Zettner Ede fővárosi tanárok, főképp a polgári és alsófokú keresk. iskolák számára. Mindakettő ismert nevű szakember, a kik e könyvükkel valóban élénken érzett házagot pótolnak. Tudvaleg az iskola jóformán csak elméletét nyújthatja a számtannak, míg az életben szükséges gyakorlatosságot a tanuló csak otthon, kellő önszorgalommal sajátíthatja el. Ezért van szükség bő példatárra, még pedig olyanra, mely a példákat egytől-egyig a gyakorlati életből meríti, bővíti a gyermekek ismeretkörét és változatos voltával folyton ébren tartja érdeklődésüket. Ilyen az előtünk levő munka, mely bizonyára csakhamar nagy elterjedtségnek fog örvendeni. Ára kötvé 70 kr. Kiadják Lampel Róbert (Wodianer F. és fiai) Budapest, Andrassy-ut 21. sz. a.

Táviratok.

Ferdinánd fejedelem útja.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Ferdinánd bolgár fejedelem Münchenből Bécsbe utazik, a hol két napig fog időzni. Bécsből a fejedelem egyenesen Szófiába utazik.

A főrendiház reformja.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Temesvár sz. kir. város törvényhatósága ma ülést tartott, a melyen a város polgármestere indítványt tett a főrendiház reformja ügyében a kormányhoz terjesztendő felirat ügyében. A törvényhatósági bizottság a reformot szükségesnek és helyesnek ismerte el ugyan, de azt ezidőszent nem tartja szónyegre viendőnek és ily értelemben határoz az indítvány fölött.

Miniszterválság Ausztriában.

Budapest, június 22. (A „Torontál” ered. távirata.) Bécsből jelentik, hogy a kabinetben változás van közböbön, a mennyiben az igazságügyminiszter visszalép, a lengyel miniszter pedig lemond. Az igazságügyi tárczát Steinbach pénzügyminiszter venné át, kinek helyére egy ismert osztrák financiért emlegetnek.

Bende püspök beigtatása.

Budapest, június 22. (A „Torontál” ered. távirata.) Bende nyitrai püspök egyházi beigtatása ma folyt le rendkívül fényes papi czeremóniák mellett. Az ünnepeles magymisén a város színe-java megjelent.

A pozsonyi főispán.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Pozsony vármegye és Pozsony sz. kir. város főispánjává — hirszerint — gróf Zichy Antalt, gróf Zichy Ferencz fiát, fogják kinevezni, a mi a pozsonyiaknak is kedvére van.

Tanárok Görögországban.

Budapest, június 22. (A „Torontál” ered. távirata.) Holnap indul el görögországi tanulmány utra harmincz magyar közép iskolai tanár. Ma délelőtt volt az összejövetelük az egyetem egyik termében, amely alkalommal megkapták jegyeiket és az utasításokat. A tanárol huszonhárom várost képviselnek.

Az önkéntesek joga.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) A közös hadügyminiszteriumban érdektanácskozások folytak az önkéntességi jog szabályozása tárgyában. A 65-ik paragrafust oda módosítják, hogy csak azok lehetnek önkéntesek, akik valamely középiskolát elvégeztek, vagy államilag engedélyezett önkéntesi előkészítő iskolába jártak.

Botrány a francia kamarában.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) A francia kamarában ismétlődtek a Clemenceau elleni botrányok, sőt már oly szenvedélyessékké lettek, hogy Clemenceaunak Millevoye-vel és Deroulédel való párbaja elkerülhetlen. A botrányokat még fokozta az, hogy a „Cocarde” kiadója átadni ígérkezett a miniszterelnöknek azokat az iratokat, melyek Clemenceau hazaárulását be fogják bizonyítani. Ez Párisban rendkívül nagy szenzációt keltett s a „Cocarde” nem győzte példányait kinyomatni, úgy szétkapkodt k.

Beomlott czirkusz.

Budapest, június 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Madridban a czirkusz beomlott és a nézők közül több mint 300-at agyonnyomott. Ezek legnagyobb részben képviselők vagy arisztokraták voltak.

Közgazdaság.

Délutáni tőzsde.

Budapest, június 22. (A „Torontál” ered. távirata.) Gabna: Buza tavaszra 8.45—47 — Buza őszre 8.43—45. — Tengeri máj. — jun. 5.46—47. — Tengeri jul.-aug. 6.40—42. — Káp.-r. aug. — szept. 15.25—30. Érték: Osztrák hitr. 338.30. Magyar hit-r. 408.25. — Magyar aranyjradék —. — Kor. jár. —. — Áll. v. 307. — Déli vasut 217.30. — Rima-murányi 106.75. — Leszámitoló bank-r. —.

Délután 4 órakor: Osztrák hitelbank —.

Sertésvásár.

— A budapest-köbányai sertéskereskedelmi csarnok távirata, június hó 22. (A „Torontál” eredeti távirata.) Hízott sertésárak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronként 400 klgon. felüli sulyban) 45—45.5 krig. Öreg közép (páronként 300—400 klg. suly) 44—45 krig. Fiatal nehéz (páronként 320 klgon felüli sulyban) 46.5—47 krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klg. sulyban) 46.5—47 krig. Fiatal könnyű (páronként 250 klgig terjedő sulyban) 46—47 krig. II. Magyar szédedt: Nehéz (pkint 280 klgon felüli sulyban) 44—44.5 kr. Közép (páronként 220—280 klg. sulyban) 45—46 krig. Könnyű (páronként 220 kilogrammig terjedő sulyban) 45—46 krig. — Szerbiai: Nehéz (pkint 260 kgr. felüli sulyban) 45.5—46.5 krig. Közép (pkint 220—260 klg. sulyban) 45.5—46 krig. Könnyű (pkint 220 klgig terjedő sulyban) 45—45.5 krig. Sertéslelészám. 1893. június hó 19-én volt készlet 186,296 drb. 1893. június 20-ik napján felhajtott 2913 darab jun. 20-ik napján elszállított 850 drb, június 21-én maradt készletben 188,359 darab.

REGÉNY-CSARNOK.

RAOULA.

Írta: Horváth Vilma.

XVIII.

(26-ik folytatás.)

„S bizonyára egy szabadság is,” — egészíté ki a lord.

„Oh! szabadság! — szolt lelkesedve Raoula, — e szent érzelm nem marad e örökre csak teljesítetlen hű álom? — mennyi dicső nemzet sülyedt már e szent jelszó romjaival alá!”

„Igaz, — felelt Brixton lord, — de atyám, ki az utolsó görög szabadságharcban részt vett, — s gyermekésgemtől oltja keblembé a szabadság vágyát, — tőle hallám mondani: hogy a régi romok még napfényre derülhetnek, ha azok kiadásán működünk, — ezt bizonyítja Pompeji is, melyet olaszthoni körutamban oly szerencsés valék csodálhatni.”

„De most, mint hallám, — mondá Giovanna néni, — a keletről érkezett.”

„Honnét azon remek arab paripákat hozá magával,” — vága közbe St. Avent lovag.

„En nem szeretem az arabokat,” — szolt Raoula.

„S miért oly kegyetlen irányukban?” — kérdé mosolylyal a lord.

„Mert szivtelenek a gyöngé virágok irányában, s mit én bűnök tartok, azt nekik vallásuk parancsolja; — miután ők a helyett, hogy remek festményekkel, halhatatlan művészi képekkel díszítenek falakat, inkább Flóra bájos virágait hervasztják a falak hideg keblén.”

„Raoula kisasszony tehát önfeláldozással szereti a virágokat?” — kérdé lord Arthur.

„Önfeláldozással, mint mindent,” — felelt Giovanna néni.

Raoula kissé elpirult.

Kevés szünet állá be, mialatt lord Brixton a falakra tekintve ismét kérdé:

„De úgy látszik, az arabokkal e részben mégis rokonszenvel van, a képeket szintén nem szereti, mert a mint látom — —”

„Egy kép sem díszíti szobám falait — ugye bár? — vága közbe Raoula. — De ezt korántsem ellenszenvből teszem, mert a nagy műveket, a mint csakély műértelmem engedi, méltányolni és csodálni tudom.”

„Midőn még szegény atyámmal egy kis utazást tevék, — folytató Raoula, — a drezdai mútárlatban oly boldog voltam több hires nagy művész festményeit látni: a többi között Corregio Ejét, mely remek műne: látásán minden kebel vallásos buzgalomba merül. Oh! azon remek fény, mely csupán az isteni gyermektől sugározva a körültre terjedő sötét éjet világitja; azon isteni mosoly, mely a gyermeteg vonásokat dicsőíti, — soha nagyszerűbbet, mesteribb, s egyszersmind meghatóbb művet halandó nem teremtet. S a mint én e mű előtt állva, mint hajdan Corregio Raphael Ceciliája előtt az önézet e szavaiba tört ki: Anche io son pittore, — ugy én ösztönszerűleg e szavakat mondám: — én is festészón lehetnék, ha azon hajlamot, mely érzem, hogy véreimben, ereimben minden legyőzhetlen erővel uralg a festészet iránt, elnyomatás helyett kifejlesztették volna. Ott e nagy mű előtt éreztem, hogy egész valóm csupán a művészetért hevül, s minden nagy mű látása a tévesztett irány miatt csak mély fájdalmat alkot nekem; — ennélfogva elhatároztam, hogy soha kép ne díszítse szobámat.”

Brixton lord csodálattal függeszté szemeit a beszélő leánykára, ki annyi érzeménnyel függ a művészetben, míg a lovag szokott beszédes hajlamával a pár percnyi valóban megható csendet félbeszakítva, a mellék-asztalról egy albumot vón elő e szavakkal:

„Ime, itt vannak Raoula kisasszony szép rajzai, melyekből művészi hajlamát csodálhatjuk.” Lord Arthur, Raoula engedelméből, benne lapozni kezdé.

Mind nagyobb érdekeltséggel nézé az egyszerű virág csoportozatokat, melyek a természet után oly híven vannak másolva, míg később azon mosolylyal, mi oly vonzó kifejezést kölcsönöz arcának, kérdé:

„Raoula kisasszony a virágok tündérnőjével barátságban kell, hogy legyen, mert különben nem bírhatna ily bűvös erővel, minden virág titkát így alájegyezni. Ime itt az Adonide: fájdalom emlékezet. A sárga viola: — hű a boldogtalansághoz. Sárga nárcissz: csalóka remény. Aloe: keserű fájdalom. Ephéméride de Virginie: mulandó boldogság. Igen, de ez szörnyű, hogy Raoula kisasszony csupán e komoly értelmű virágokat rajzolja; miért nem a rózsát, mi a szépséget jelképezi. A myrtust, mi a szerelmet. A vadrózsát, mi a költészetet. Az armoist, mi a boldogságot. A röpkenyborostyánt, mi a barátságot és végre egy rózsabimbót, achant-al párosítva, ekkor az ifjú leány és művészet lenne egybekapcsolva.”

(Folytatása következik.)

Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos.
Főmunkatárs: Hoitsy Jenő.

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1893. évi május hó 1-től.

Nagybecskerek-Nyikinda				Nagybecskerek-Versecz				Versecz-Nagybecskerek				Szécsány-Párdány			
Sz.v.	V.v.	V.v.	T.sz.	Sz.v.	V.v.	V.v.	T.sz.	Sz.v.	V.v.	V.v.	T.sz.	Sz.v.	V.v.	V.v.	T.sz.
1	2	3	1	2	3	1	2	1	2	3	1	2	3	1	2
Versecz ind.	—	—	220	Budapest ny.p.u.ind.	700	—	—	Báziás ind.	405	1145	—	Budapest ny. p. u.	—	—	—
Párdány	—	—	350	Temesvár	950	—	—	Temesvár	—	12	—	Nagybecskereken át ind.	700	—	—
Nagybecskerek	550	1225	740	Nagykikinda	320	—	—	Versecz	540	220	—	Szécsány	925	515	—
Ellemér	609	1244	803	Nagybecskerek	805	—	—	Verseczrét	547	225	—	Módos	946	622	—
Melencze	632	111	832	N.-Becskerek-Bpart	812	415	—	*Temespaulis	553	232	—	Fény	957	635	—
Kumán	649	129	854	*Sándor-udvar	827	435	—	Bethlentanya	601	242	—	Párdány	1008	645	—
Törökbecse-Aracs	715	204	932	Lázárföld.	841	452	—	*Szivattyutelep.	611	255	—				
Beodra	749	23	1009	*Pusztá Kenderes	845	451	—	*Laudontanya	618	305	—				
Karlova	800	249	1024	*Lajosmajor	955	508	—	Nagymargita	627	316	—				
Nagykikinda (v.) érk.	840	329	1104	Szárcsa	907	530	—	Zichyfalva	639	329	—				
Temesvár	—	520	454	Szécsány (vend.) érk.	919	545	—	Györgyháza	651	345	—				
Budapest	125	—	648	Szécsány ind.	934	600	—	Szécsénfalva-Ráros	—	—	—				
				Bóka	947	616	—	Istvánvölgy	706	402	—				
				Kanak	1004	636	—	Györgyháza	714	412	—				
				*Óléc	1013	646	—	Szécsány (vend.) érk.	723	424	—				
				Szécsénfalva-Ráros	—	—	—	Szécsány ind.	739	444	—				
				Istvánvölgy	1022	703	—	Szárcsa	751	459	—				
				Györgyháza	1032	717	—	*Lajosmajor	801	514	400				
				Zichyfalva	1044	741	—	*Pusztá Kenderes	814	531	42				
				Nagymargita	1059	802	—	Lázárföld	826	545	437				
				*Laudontanya	1108	812	—	*Sándor-udvar	833	546	447				
				*Szivattyutelep.	1116	822	—	N.-Becskerek-Bpart	842	603	447				
				Bethlentanya	1129	835	—	Nagybecskerek érk.	853	617	457				
				*Temespaulis	1137	847	—	Nagykikinda	910	641	533				
				Verseczrét	1145	858	—	Temesvár	—	645	—				
				Versecz érk.	1149	903	—	Budapest	—	648	—				
				Temesvár	—	317	—								
				Báziás	—	325	1129								

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a perczek számjegyeinek aláhuzása által (600—599 vannak megjelölve).

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltételesen — vagy leszállás végett áll meg.

H I R D E T É S E K.

Pályázati hirdetmény.

A tiszahelyesi ujonnan rendszeresített községi kisdékvonó állásra pályázat hirdettetik.

Javadalmazás: 300 forint készpénz, természetbeni lakás és szükséges mennyiségű fűtőszalma. A magyar és szerb nyelv tudása megkívántatik.

Folyamodványok folyó évi július hó 22-ig alólírott előjárásához küldendők.

Kelt Tiszahelyesen, 1893. évi június hó 19-én.

Zamurovits, jegyző. **Nedits,** bíró.

Árlejtési hirdetmény.

Az aracs-frányovai gör. kel. szerb egyházközség szándékozik két új iskolát felépíteni s az építkezési munkálatokat folyó évi július hó 2-án délután 3 órakor Aracs községében megtartandó árlejtés után a legolcsóbb vállalkozónak kiadni.

Az építési tervek, a költségvetés és az árlejtésre vonatkozó egyéb feltételek az egyházközség irodájában betekintheők.

Kikiáltási ár minden egyes épület után 3328 frt 08 kr.

Petrovits D., jegyző. **Glavaski K.,** elnök.

Árlejtési hirdetmény.

Tiszahelyesi községben folyó évi május hó 27-én III. kgy. 2. 1893. szám alatt hozott képviselő-testületének határozata folytán egy 500—600 kat. holdnyi nagyságú községi legelő felmérésére folyó évi július hó 9-én nyilvános árlejtés fog megtartani. Felhivatnak az érdekeltek, hogy

mondott nap d. e. 9 óráig akár szó akár írásbeli ajánlataikat az alólírott előjárásnál adhatják be, hol az árlejtési feltételek is a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

Megjegyzendő, hogy az árlejtés felett végleg határozni a képviselő-testület jogát fentartja.

Tiszahelyesi, 1893. évi június hó 19.

Zamurovits, jegyző. **Nedits,** bíró.

Versenyárgyalási hirdetmény.

Tiszahelyesi községben törvényhatóságilag is jóváhagyott egy ártézikut furásra folyó évi július hó 9-én nyilvános írásbeli versenyárgyalás fog megtartani, miről a vállalkozók azon felhívással értesítettek, hogy szabályszerűen felszerelt ajánlataikat a fentmondott napon délelőtti 10 óráig alólírott előjárásnál benyújthatják, hol egyúttal az árverési feltételek is a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Kelt Tiszahelyesen, 1893. évi június hó 19-én.

Zamurovits, jegyző. **Nedits,** bíró.

Pályázati hirdetmény.

Torontálvármegye törökbecsei járásába kebeleztetett Melencze községben az állatorvosi állás elhalálózás tolytán megüresedvén, arra ezennel pályázatot hirdettek.

A javadalmazás: évi 400 frt készpénz, látogatási díj 20 kr; továbbá törvényhatóságilag megállapított husszemle díjak.

Felhivom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy szabályszerűen

felszerelt kérvényeiket folyó évi július hó 10-ig hozzám betérjesszék.

A tiszti vizsgával bírók a jelölésnél előnyben részesítettek.

Törökbecse, 1893. évi június hó 10.

Főszolgabíró hiv. távol:

Lestyánszky, szolgabíró.

6757. kig. számhoz 1893. (376—3.2)

Pályázati hirdetmény.

A torontálvármegyei nagyszentmiklósi járásba kebeleztetett kiszombori körjegyzőségnek egy évi 400 frttal javadalmazott segédjegyzői és évi 300 frttal javadalmazott irnoki állás lévén üresedésben, ezen állásokra pályázatot hirdetek.

A pályázati kérvények alólírott főszolgabíróhoz folyó évi július hó 10-ig nyújthatók be.

Kelt Nagyszentmiklóson, 1893. évi június hó 10-én.

Főszolgabíró hivatalosan távol:

Hadfy, szolgabíró.

866. kig. szám 1893. (377—1.1)

Árlejtési hirdetmény.

Magyar- és Szerbpadé község együttesen egy ártézi-kutnak furását határozván el, ezen felsőbb hatóságilag jóváhagyott képviselő-testületi határozat alapján a kut létesítésére vonatkozólag az árlejtés kiiratik és felhivatnak mindazok kik ezen munkára vállalkozni óhajtának, hogy ajánlataikat folyó évi július hó 10-én Magyarpadé községelőjárásához benyújtsák, a hol egyúttal az árlejtés részletes feltételeit megtudhatják.

Kelt Magyarpadén, 1893. évi június hó 19-én.

Grób János, jegyző. **Ispánovits Ferencz,** bíró.